

ESPAI D'OPINIONS **Nº98**
Novembre 2011

Rafel Borràs Ensenyat

Coordinador de programes

Fundació Gadeso

ANÀLISI ELECCIONS 20-N (IV)

Poder absolut

La majoria absoluta (absolutíssima) del PP assolida en el dia ahir és, sens dubte, històrica. Des de la restauració de la democràcia després de la mort de Franco mai una força política havia acumulat tant de poder institucional com ara el PP. Recordi's que el mateix partit que ara presidirà el Govern d'Espanya ja governa la practica totalitat de les Comunitats Autònomes i la immensa majoria del Ajuntaments de les principals ciutats de l'Estat espanyol. Amb els resultats del 20-N dels populars a Andalusia és previsible que, d'aquí uns mesos, la Junta d' Andalusia tingui president popular. Al País Basc sembla que l' experiència d'un lehendakari socialista serà cosa de només quatre anys... En qualsevol cas és evident que es completa un cicle electoral que ha esdevingut en desastre per els socialistes. Ja hi ha qui parla, donada l' acumulació de poder i la debilitat de l'oposició, de "regim"

En aquest primer anàlisi d'urgència m'interessa anotar dues idees:

Primera: No crec que la majoria absoluta del PP sigui un recolzament absolut d'un programa o d'una política. Cal recordar que les eleccions més que guanyar-se es perden i aquest axioma és extraordinàriament contundent en el marc de la crisi que patim. En qualsevol cas l' estratègia del principal assessor electoral del PP, Pedro Adriola, ha aconseguit que no sapiguem massa cosa del que pensen fer els guanyadors que –cal recordar-ho- ho son amb el 44,62% del vot i amb 186 escons. Poc més de cinc-cents cinquanta mil vols que a l'any 2008-

Segona: Les estratègies anticrisi dels socialistes han estat discutides i discutibles però, al meu parer, en el resultat electoral del 20-N ha pesat més l' absència d'un relat amb explicació i pedagogia. Quan s'han donat explicacions s'han situat a la defensiva i quan s'ha volgut ser pedagògic s'ha manllevat al discurs de la dreta (el cas de la reforma exprés de la Constitució és paradigmàtic). Tot plegat ha creat, en paraulades de George Lakoff, un

marc comunicacional i emocional desfavorable a les idees progressistes. Això explica la pèrdua de més de quatre milions tres-cents mil vots dels socialistes i que s'hagi produït el major càstig a un partit governant des de la desintegració d'UCD en 1982.

I per acabar uns apunts referits a Balears:

I.- Els cinc diputats del PP augmenta la hegemonia institucional de José Ramon Bauzá i hi pot haver-hi temptacions d'extremar el discurs i practica política. II.- Els resultats modestos de la Coalició PSM-Iniciativaverds-Entesa-Equo, són insuficients per consolidar un espai polític que rendibilitzi en presència institucional el vot progressista no socialista en unes eleccions generals.. És de les poques opcions electorals amb un resultat acceptable en processos electorals autonòmic i locals i que no tenen presència al Parlament Espanyol. III.- El PSIB-PSOE té un present molt complicat però és evident que seguirà sent el “pal de paller” de l'alternança política a les institucions autonòmiques i locals de les Illes Balears. IV.- Ara hi ha un període sense conteses electorals a l'horitzó immediat, és l'hora idò, d'intentar posar en marxa la política de l'acord amb uns mínims comuns denominadors entre les forces parlamentaries sobre la diagnosi i sobre el que fer per sortir de la crisi. Ja sé que és més provable un escenari de confrontació, però és el menys productiu. Tanmateix qui governa a les Illes Balears i qui ho farà a Espanya, convé que recordi que “el concepte de veritat cobra rellevància social: ens permet distingir entre el que succeeix i el que els qui ostenten el poder creuen que succeeix”, ho diu Michael P. Lynch en el llibre “La importància de la veritat per a una cultura publica decent.” Veritat, cultura publica, consens i decència, bons elements per governar sempre, i més en temps de crisi.